

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/129/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321201629
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5321201629.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpeného obchodnou spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: E. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. P. XXXX, XXX XX O., o zaplatenie 1.738,84 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Čadca č. k. 16C/36/2021-37 zo dňa 16.08.2021, takto

rozhodol:

I. Platobný rozkaz Okresného súdu Čadca č. k. 16C/36/2021-37 zo dňa 16.08.2021 vo výroku II. potvrdzuje.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

III. Platobný rozkaz Okresného súdu Čadca č. k. 16C/36/2021-37 zo dňa 16.08.2021 vo výroku I. zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca (ďalej „súd prvej inštancie“) platobným rozkazom č. k. 16C/36/2021-37 zo dňa 16.08.2021 uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 1.738,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.738,84 eur od 19.01.2021 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na tomto súde (výrok I.). Zároveň uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 52,- eur z titulu zaplateného súdneho poplatku za žalobu a trovy právneho zastúpenia vo výške 221,28 eur pozostávajúce z dvoch úkonov právnej služby po 81,33 eur / úkon spolu s režijným paušálom po 10,87 eur / úkon a DPH vo výške 36,88 eur, všetko na účet právneho zástupcu žalobcu (výrok II.).

2. V odôvodnení k výroku II. o trovách konania (formálne obsiahnuté v poučení o opravnom prostriedku) súd prvej inštancie uviedol, že neprihliadol na úkon právnej služby uplatnený žalobcom ako predžalobná výzva z dôvodu, že tento úkon nepovažoval za účelne v spore vynaložený s poukazom na ust. § 251 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“), pretože nejde o úkon, ktorý bol vynaložený v spore stranou sporu. Aj keď ustanovenie vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov bolo s účinnosťou od 15.06.2019 doplnené o nové písmeno § 13a ods. 1 písm. d), za ktorý sa priznáva odmena za úkon právnej služby predžalobná výzva, súd prvej inštancie uviedol, že ustanovenie vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., ktorá je len podzákoným právnym predpisom, nemôže zmeniť znenie ust. § 251 CSP, v ktorom je jednoznačne vyjadrené, že úspešnej strane sporu možno priznať len trovy konania, ktoré vznikli v čase od začatia súdneho konania do jeho skončenia. Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb nie je vykonávacím predpisom vo vzťahu k CSP a žiadnym spôsobom nemôže meniť ani rozširovať zákonnú definíciu trov konania. Zároveň

súd prvej inštancie dal do pozornosti, že vynaloženie trov konania na úkon predžalobnej výzvy nebolo hmotnoprávnou podmienkou na podanie žaloby.

3. Proti platobnému rozkazu, čo do jeho výroku II. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny vo výroku II. o náhrade trov konania tak, že mu odvolací súd prizná voči žalovanému aj náhradu za úkon právnej služby - predžalobnej výzvy v celkovej sume 110,64 eur vrátane DPH, eventuálne, aby odvolací súd platobný rozkaz v napadnutej časti zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalobca namietal, že pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému, splňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Poukázal pritom na novelu vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. účinnú od 15.06.2019, v zmysle ktorej sa za samotný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. V prípade rozporu medzi vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. a CSP nemožno podľa jeho názoru uplatniť princíp *lex superior derogat legi inferiori*, v zmysle ktorého pri existencii rozporu medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily má prednosť predpis vyššej právnej sily, keďže CSP nijakým spôsobom neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom. Pokiaľ by bolo nutné považovať za procesný okamih, od ktorého možno hovoriť o trovách konania, moment začatia súdneho konania, v takom prípade nemožno hovoriť o trovách konania v ponímaní ust. § 251 CSP ani pri úkonoch právnej služby akými sú prevzatie a príprava zastúpenia či podanie samotného žalobného návrhu, keďže tieto úkony budú vždy s prihliadnutím na časový horizont vykonané pred začatím súdneho konania. Úkon právnej služby, akým je predžalobná výzva, nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ust. § 121 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), keďže tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, súvisiaci priamo so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná, ostane pasívny. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky spis. zn. 9Csp/86/2019 zo dňa 02.02.2021 či rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne spis. zn. 17Co/28/2021 zo dňa 29.04.2021. Zároveň namietal, že súd prvej inštancie sa s tretím (nepriзнaným) úkonom právnej služby vôbec nevysporiadal a neodôvodnil, prečo zaň trovy úspešnej sporovej strane nepriznal, čím bolo porušené právo žalobcu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Pre prípad, že by sa odvolací súd nestotožnil s jeho právnymi názormi, žalobca poukázal na ust. § 121 ods. 3 OZ, v zmysle ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 110,64 eur s DPH, pozostávajúci z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby mohol byť v prejednávacom prípade zo strany súdu právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa ust. § 121 ods. 3 OZ, a to bez ohľadu na to, že takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania.

5. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 2, § 357 písm. m) CSP], preskúmal platobný rozkaz súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP vo výroku II. ako vecne správne potvrdil. Platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorý žalobca odvolaním nenapadol, zostal týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

7. Z hľadiska preskúmania prípustnosti podaného odvolania považoval odvolací súd za relevantné znenie ust. § 265 ods. 1 veta druhá CSP, v zmysle ktorého výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade rozhodol výrokom o trovách konania, oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať platobný rozkaz v danej časti vyplývalo z ust. § 357 písm. m) CSP, podľa ktorého odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Na tomto mieste odvolací súd podotýka, že v prípade rozhodovania platobným rozkazom je súd povinný rozhodnúť aj o výške trov konania (nielen o rozsahu nároku), čo však nediskvalifikuje uvedený výrok o trovách konania z možnosti jeho preskúmania odvolacím súdom. Opačný výklad by viedol k odlišnému postupu v porovnaní s rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania inými typmi rozhodnutí, ktoré *expresis verbis* podliehajú odvolaciemu prieskumu. Takáto disproporcja zjavne nebola zámerom zákonodarcu a z hľadiska systematického výkladu možno podľa názoru odvolacieho súdu dospieť len k záveru o prípustnosti odvolania proti napadnutému výroku obsiahnutému v platobnom rozkaze podľa spomínaného ust. § 357 písm. m) CSP.

8. Odvolateľ v rámci vymedzenia úkonov právnej služby, za ktoré požadoval náhradu trov, poukázal na úkon spočívajúci v zaslaní predžalobnej výzvy, za ktorý mu nebola priznaná náhrada a ktorého právny základ tkvie v ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. V tomto smere nemožno spochybníť, že samotné zaslanie predžalobnej výzvy predstavuje úkon právnej služby, avšak priznanie náhrady odmeny advokáta zaň a s tým súvisiacich náhrad advokáta v rámci trov konania nepripúšťa právna úprava, konkrétne znenie ust. § 251 CSP, podľa ktorého trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Nárok na náhradu nákladov v podobe predžalobnej výzvy treba považovať za právo regulované ust. § 121 ods. 3 OZ, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo skutočnosti, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania, je začatie súdneho konania. Dovtedy nejde o trovy konania, ibaže ide o náklady navonok úzko spojené so súdnym konaním, resp. s jeho začatím (napr. úkon právnej služby - písomné podanie - žaloba; k tomu viď uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. III. ÚS 642/2021 z 30.11.2021). Takýmito nákladmi nie je napr. predžalobná výzva, keďže tento úkon nesmeruje priamo k začatiu súdneho konania, ale je (ako tomu bolo aj v súdenom prípade) skôr prostriedkom jeho predídenia. Rovnako nie je [s výnimkou podľa ust. § 3 ods. 6 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní] ani formálnou podmienkou začatia konania podľa ust. § 156 CSP.

9. Z ust. § 156 CSP vyplýva, že konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu. Je teda zrejmé, že žalobca mohol v rámci trov žiadať náhradu len tých nákladov, ktoré vznikli v konaní. Ak si uplatnil niektoré výdavky súvisiace s predžalobnou výzvou (pokusom o zmier), ktoré vznikli pred začatím konania a ani nemali bezprostredný súvis so začatím konania, tieto mohli mať jedine charakter príslušenstva pohľadávky regulovaného ust. § 121 ods. 3 OZ. V posudzovanom prípade si však žalobca sporný nárok neuplatnil a pokiaľ na základe opravného prostriedku alternatívne mienil dosiahnuť taký stav, že mu bude priznaná požadovaná náhrada nákladov za predžalobnú výzvu v rámci príslušenstva žalovanej pohľadávky, tento jeho postup nie je zlučiteľný s ust. § 379 CSP, v zmysle ktorého je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania (žalobca odvolaním nenapadol výrok I. platobného rozkazu súdu prvej inštancie, ktorým bolo plne rozhodnuté o jeho uplatnených nárokoch vrátane nárokov na zaplatenie príslušenstva žalovanej pohľadávky) a súčasne aj v zmysle ust. § 216 ods. 1 v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP aj žalobným návrhom (žalobca sa zaplatenia sumy 110,64 eur domáhal titulom nároku na náhradu trov konania a nie titulom nároku na zaplatenie príslušenstva pohľadávky).

10. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na to, že platobný rozkaz nemusí obsahovať odôvodnenie. Ak súd prvej inštancie v napadnutej časti platobný rozkaz odôvodnil, urobil tak nad rámec svojej povinnosti.

11. V nadväznosti na uvedené považoval odvolací súd postup súdu prvej inštancie za správny, vychádzajúci z aktuálnej úpravy CSP. Na úkon právnej služby uplatnený žalobcom ako predžalobná výzva nebolo možné prihladiť pri rozhodovaní o náhrade trov konania, pretože nešlo o úkon, ktorý má na mysli znenie ust. § 251 CSP.

12. S prihliadnutím na doposiaľ uvedené odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu ako nedôvodné. Zároveň odvolací súd v súdenej veci nezistil vady týkajúce sa procesných podmienok konania (§ 380 ods. 2 CSP), a preto napadnutý platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku II. o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

13. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním, t. j. vo výroku I., zostal platobný rozkaz súdu prvej inštancie nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalovanému v štádiu odvolacieho konania preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neopravňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce

nepriznanie náhrady). Presentovaný právny názor vyplýva i z uznesenia Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/166/2016 zo dňa 26.10.2016 (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

15. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP].

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).